

In Praise of Spontaneity

Post-Covid days, new difficulties:
Much unease, economic uncertainties.
Military and ideological wars.
Will Social Security, Medicare endure?

What to do with this malaise?
In this chaos, we are all fazed.
Some fill schedules as antidote.
This helps folks to keep afloat.

People lost in their "smart" phone world –
They've forgotten to use the spoken word.
Abandoning all forms of spontaneity,
Behavior morphs into homogeneity.

For group gatherings video-calls play a part.
They bring together those spatially apart.
For topical discussions, they are adept,
But are no replacement for a tête-à-tête!

Where is the spontaneity of days long past?
You picked up the phone to have a real chat.

No! Today you must text, email, fill an application,
Arrange a "convenient" time for conversation!

And when the phone does buzz unexpected,
Into your life, a robo-call's interjected!

Gone are those days when you found camaraderie
With no excessive forethought mandatory!
You walked to a friend's house, knocked on the door,
And together, on the fly, went out for a stroll!

Modern busy-ness brings isolation.
Spontaneity is missing in action!

If only we could slow our pace,
Allow for days with empty space,
Not every hour premeditated.
Let in serendipity and the unexpected!

By Ruth Rin, © 2025 [In Praise of Spontaneity. Burlington Buzz](#)
[April 13, 2025](#)

בְּשִׁבְחַי-הַסְּפוֹנְטָנוּיּוֹת

חלפה המגפה, צרות חדשות במקומה:
אין שלווה, הפלכלה בסימן-שאלה.
התנגשויות אידאולוגיות וצבאיות.
התשרודנה קרנות-הגמלאות?

נוכח אי-המנוחה, מה עושים?
בתהו-ונהו זה כלנו טרודים.
יש המרבים בקביעת פגישות.
את המתח להפיג נפשם כמהות.

תשומת-לבם של בני-אדם אל הניד מעברת,
בקושי זוכרים הם שיחה מדברת.
כל צורה של ספונטניות הם נוטשים
ותקשרת בטקסטים כלם מאמצים.

שיחות וידאו מסייעות לפגישות של רבים.
הן מקרבות גאוגרפית את הרחוקים.
לדיינים עניינים הן טובות שבעתים,
אך אין הן תחליף לשיחת ארבע-עיניים!

היכן הימים בהם טלפון הרמנו
ובשיחת-רעים בקלות פתחנו?

לא ולא! היום מייל או אס.אם.אס. שולחים
ושעה "נוחה" לשיחה קובעים.

ואם כבר מצלצל הטלפון באופן לא-צפוי,
זה נסיון למכירות בלתי רצוי!

גזו הימים בהם מצאת חברה,
בלי לקבוע תמיד יום ושעה!
פשוט נגשת אל בית חברים,
והתקבלת בשמחה ללא הרבה עניינים!

החיים המודרניים גוררים בדידות,
שום דבר אינו נעשה בפשטות!

לו יכלנו קצב איטי לאמץ
ולא מהרנו את הימים לאכלס,
לא תהיה כל שעה מראש קבועה,
הפתעות קסומות נקדם בברכה!

מאת רות רין, 2025

